

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 27.

WARSZAWA, DNIA 1 LIPCA 1922.

Rok IV.

TREŚĆ: *Rozporządzenia:*

63. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, oraz Poczt i Telegrafów z dnia 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzędowych.
Nowe przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz świadectw urzędowych.
64. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 czerwca 1922 r. L. 5863/VI w przedmiocie zmiany taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej na polskim Górnym Śląsku.

Okólniki: Powtórzenie rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 maja 1922 r. L. 816/XI w sprawie przesyłania radjotelegramów. Przejęcie administracji pocztowej, telegraficznej i telefonicznej na polskiej części G. Śląska. Nieprawidłowości przy zwrocie zagranicznych paczek nedoręczalnych wogóle, a w szczególności paczek amerykańskich. Wycofanie z obiegu niektórych znaczków pocztowych. Zmiana godzin służbowych w urzędach: Damasławek i Kobylin, Łochów i Sarny. Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O. na które wypłaty dożadne wzbroniono.

Wiadomości osobowe: mianowanie, zwolnienie.

Działy urzędowe Dyrekcji poczt i telegrafów: we Lwowie, Poznaniu, Lublinie i Wilnie.

Rozporządzenia.

63.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, oraz Poczt i Telegrafów z dnia 8 maja 1922 r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315), art. 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. nr. 65 poz. 391) oraz art. II ustawy austriackiej z dnia 24 lutego 1905 r. (austr. Dz. u. p. nr. 32), zarządza się:

I.

Moc obowiązującą przepisów następujących:

1) §§ 33, 36, 66 i 67 austriackiej ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. (aust. Dz. u. p. nr. 50) jak również § 81 tejże ustawy, o ile nie ulega uchyleniu na skutek ustępu II (punktu c) rozporządzenia niniejszego;

2) następujących pozycji austriackiej taryfy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. (aust. Dz. u. p. nr. 50) względnie z dn. 13 grudnia 1862 r. (aust. Dz. u. p. nr. 89): 17 lit. c), 44 e), f), g), l), s). 79 lit. a 1, 117 lit. a, m), jak również: 2 lit. a), 7 lit. g), h), 43 lit. b 1, b 2— w brzmieniu ustalonym w punktach 1 i 2 art. 1 względnie w punktach 2 i 3 art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315) 44 lit. q, o ile nie ulega uchyleniu na skutek punktu 5 artykułu 1 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315) i na skutek ustępu II) punktu d) niniejszego rozporządzenia;

3) § 5 ustawy austriackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., (aust. Dz. u. p. nr. 92) oraz § 13 ustawy austriackiej z dn. 7 czerwca 1883 r. (aust. Dz. u. p. nr. 94), o ile te przepisy dotyczą opłat od podań;

4) § 4, ustępu f) pruskiej ustawy o opłatach stemplowych oraz pozycji 43 pruskiej taryfy stemplowej w brzmieniu ustalonym w punkcie 6 art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315).

5) następujących artykułów dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145): 1 do 3; 5, 8 do 10, 13, 17 do 19, 21; 25, 26, 35 do 37 oraz 40,

jak również art. 6, 7, 24 i 34, o ile nie ulegają uchyleniu na skutek ustępu II) punktu g) niniejszego rozporządzenia,

tudzież art. 11, 14, 22, 30, 31, i 32 tegoż dekretu w brzmieniu, ustalonym w punktach 1, 3 i 8 art. 1, w punkcie 2 art. 2 oraz w art. 3 (ustępie drugim) ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. P. P. nr. 38 poz. 315),

rozciąga się niniejszem na cały obszar Rzeczypospolitej.

Dla zakresu opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych rozciąga się na obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą:

6) § 77 oraz punktu 2 § 93 aust. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. (aust. Dz. u. p. nr. 50);

7) pozycji 75 lit. a) aust. taryfy należytościowej z wyjątkiem uwagi do tej pozycji.

II.

Uchyła się:

a) pozycję 9 taryfy, załączonej do rozporządzenia b. Gen. Gubernatora warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. o poborze opłat stemplowych (Dz. rozp. dla Gen. Gub. Warsz. z 1916 r. Nr. 40 poz. 126 i 127);

b) ustęp 3 artykułu 13, ustęp 4 art. 14 oraz ustęp 5 art. 20 rosyjskiego zbioru ustaw o opłatach;

c) następujące przepisy austriackiej ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. (austr. Dz. u. p. nr. 50) § 1, ustęp C 1 oraz D 1; § 4, ustępy: A 1, 2, ustęp 2 § 81, o ile nie dotyczy załatwienia ze względów publicznych; ustęp trzeci § 81;

d) następujące pozycje austriackiej taryfy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. (austr. Dz. u. p. nr. 50) względnie z dn. 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. u. p. nr. 89: 2 lit. e), f), oraz uwagę 3 do pozycji 2; 20; 21; 43 lit. b, 2), o ile dotyczy podań o zezwolenie na trwale prowadzenie przedsiębiorstw zarobkowych; punkty a), b), k) pozycji 44, jak również ustęp pierwszy punktu q, tejże pozycji, o ile dotyczy rekursów przeciw należytościom stemplowym i bezpośrednim; poz. 66 lit. a) 85, 86, 116 lit. a, bb, 116 lit. b., 116 lit. c, oraz uwagę 1' do poz. tar. 116, 117 z wyjątkiem punktów a), m), u); e) § 1 ustawy austriackiej z dn. 4 kwietnia 1894 r. (austr. Dz. u. p. nr. 71);

f) następujące pozycje pruskiej taryfy stemplowej: 5, 6, 11 a, 12, 22, 26, 31, 37, 39, 49, 51;

g) następujące postanowienie dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145), punkt 13 artykułu 6; punkt 23 tegoż artykułu, o ile dotyczy punktu 5 art. 34; art. 7, o ile dotyczy opłaty od arkusza pierwszego; art. 23; zdanie trzecie art. 24; art. 27 do 29 punkt 5, oraz zdanie ostatnie art. 34, punkt 1 art. 34; o ile nie dotyczy punktu 8 art. 6; punkt 2 art. 34, o ile dotyczy punktów 8, 9 i 16 art. 6; punkt 3 art. 34, o ile dotyczy punktów 3 i 4 art. 8 oraz artykułu 9. Nadto w art. 24. ulegają skreśleniu słowa: „i wyznacza termin, w ciągu którego opłata winna być uiszczona”.

h) następujące artykuły dekretu nr. 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. (Dz. Urz. nr. 1 z 1922 r.): 3, 4, 5, 6, o ile nie dotyczy akt stanu cywilnego; 25, o ile dotyczy odpisów, duplikatów i poświadczeń, wydawanych przez urzędy państwowe.

III.

Punkt b) ustępu 3 pozycji 77 taryfy stemplowej pruskiej nie ulega zmianie.

Inne postanowienia tej pozycji, jak również pozycje 1, 7, 11 i 52 pruskiej taryfy stemplowej w brzmieniu ustalonym w art. 3 (ustępie drugim) ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315) stosowane będą tylko o tyle, o ile dotyczą sądów i notariuszów. W innych przypadkach świadectwa, wymienione w powołanych pozycjach, podlegają ogólnym przepisom o świadectwach, wymienionym w ustępie I niniejszego rozporządzenia (w dziale II załączonych „Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych”).

Pozycji 10 pruskiej taryfy stempłowej nie stosuje się w przypadkach, w których dokument urzędowy, określony w powołanej pozycji, podlega opłacie w myśl pozycji 10 do 17 taryfy, załączonej do „Przepisów w przedmiocie opłat stempłowych od podań oraz od świadectw urzędowych”, lub wydany został na skutek podania, do którego stosują się przepisy działu I powołanych „Przepisów”.

IV.

Ze względu na dokonane w art. 1 i 29) punkcie 1) ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. nr. 2 poz. 7) uchylenie działów I i II austriackiej ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych i zastąpienie z dniem 1 stycznia 1922 r. podatku „zarobkowego” podatkiem „przemysłowym”— pozycje 43 lit. b. 1 austr. taryfy należyściowej (w brzmieniu, ustalonym ustawą z dn. 24 lutego 1905 r., austr. Dz. u. p. nr. 32); o ile dotyczy obliczenia należitości według wysokości podatku zarobkowego, nie będzie stosowana w przypadkach, w których podanie wniesiono po dniu 31 grudnia 1921 r., lub w których mimo wcześniejszego wniesienia podania nie nastąpił wymiar podatku zarobkowego za czas, poprzedzający dzień 1 stycznia 1922 r. (§§ 65 i 117 austr. ust. o bezp. pod. osob.)

V.

Załączone do niniejszego rozporządzenia „Przepisy w przedmiocie opłat stempłowych od podań oraz od świadectw urzędowych” ogłasza się jako tekst jednolity postanowień ustawowych (punkt 3 artykułu 6 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315), obejmujący zarazem przepisy wykonawcze.

Przepisy te obowiązują na całym obszarze Rzeczypospolitej.

VI.

Ustęp IV niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej w miesiąc po ogłoszeniu.

Na obszarze b. dzielnicy pruskiej przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące świadectw urzędowych, wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu, przepisy zaś, dotyczące podań i załączników w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamiński*

Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski*

Minister Poczt i Telegrafów: *Stesłowicz*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu w poroz. z Min. Spraw W. i Sprawiedl. oraz P. i T. z d. 8. V 1922 r. do poz. 319.

PRZEPISY W PRZEDMIOCIE OPŁAT STEMPOWYCH OD PODAŃ ORAZ OD ŚWIADECTW URZĘDOWYCH.

1. Opłaty od podań, wnoszonych do urzędów państwowych.

Przedmiot.

§ 1.

(Pozycja 43. b. 1, 43. b. 2 oraz 117 a austr. taryfy należnościowej; art. 1, 2, 11, 13, 14, 17, 18 i 19 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; punkty 1 do 5 oraz 7 artykułu 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315).

Podania, wnoszone do urzędów państwowych — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części pierwszej załączonej taryfy.

Załączniki do takich podań podlegają opłacie, wymienionej w części drugiej (poz. 9) tejże taryfy.

§ 2.

(Art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Przepisy niniejsze, o ile dotyczą podań, stosować należy — o ile nie postanowiono inaczej — również do załączników.

§ 3.

(Poz. 79 lit. a. 1) austr. taryfy należnościowej).

Protokół, zastępujący podanie, podlega opłacie takiej samej, jakaby się należała w razie wniesienia podania tej samej treści.

§ 4.

(§ 33 austr. ustawy należnościowej z dn. 9 lutego 1850 r. austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 5 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Podanie, wniesione przez dwie lub więcej osób — lub przez jedną osobę, działającą w charakterze ustawowego zastępcy lub pełnomocnika dwu lub więcej osób — podlega opłacie jednokrotnej, tylko o tyle, o ile odnośne osoby zgłosiły żądanie, w podaniu zawarte, jako współwłaściciele co do majątku wspólnego, lub o ile żądanie opiera się na jednym i tym samym tytule prawnym. W braku powyższych warunków podanie takie podlega opłacie tyle razy, ile osób wniosło je w imieniu własnem, lub ile jest osób, w których imieniu wniosł podanie zastępca ustawowy

lub pełnomocnik. Załączniki do podań, określonych w niniejszym paragrafie, podlegają zawsze opłacie jedнокrotnej.

§ 5.

(§ 36 austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 7 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Podanie, od którego opłatę uiszczono zwrócone petentowi bez rozpatrzenia, z powodu wniesienia do urzędu niewłaściwego, lub z powodu innych braków formalnych, podlega w razie ponownego złożenia w urzędzie właściwym—lub po usunięciu braków formalnych ponownej opłacie tylko co do arkusza pierwszego, a to — z wyjątkiem przypadku w następnym ustępie przewidzianego — w wysokości 200 mk. (w poz. 8 taryfy); arkusze następne, jak również następne egzemplarze, odpisy i załączniki nie podlegają ponownej opłacie.

Od podań, określonych w poz. 7 taryfy, należy w przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim zamiast 200 mk. uiścić 50 mk.

Uwolnienia przedmiotowe.

§ 6.

(Poz. 44 e, f, g, l, q, s, austr. taryfy należytościowej; § 5 ustawy austriackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., austr. Dz. u. p. nr. 92; § 13 ustawy austriackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., austr. Dz. u. p. nr. 94; art. 6 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145; art. 10 ustawy z dn. 19 maja 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 48, poz. 297.

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają podania następujące:

- 1) zawierające wnioski w sprawach publicznych;
- 2) zawierające wiadomości, udzielone w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu lub na żądanie władzy;
- 3) podania o zwrot wydatków, poniesionych celem wykonania czynności, zleconej przez władzę państwową, lub celem odwrócenia szkody, grożącej Państwu, jak również o wynagrodzenie szkody, o ile do wynagrodzenia obowiązany jest Skarb Państwa.
- 4) podania do władz oświatowych oraz do zakładów naukowych i szkolnych — z wyjątkiem podań w sprawach gospodarczych tych władz i zakładów;
- 5) dotyczące wyborów do Sejmu i Senatu lub do ciał reprezentacyjnych samorządowych, jak również do komisji podatkowych;
- 6) podania w sprawie służby wojskowej;
- 7) w sprawie osobistych lub rzeczowych świadczeń wojennych (art. 19 ustawy z dn. 25 lipca 1919 r., Dz. U. R. P. nr. 67, poz. 401, oraz art. 14 ustawy z dn. 11 kwietnia 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 32, poz. 264), jak również w sprawie obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych

i wozów na rzecz Państwa (art. 27 ustawy z dn. 21 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 21, poz. 166).

8) w sprawach, dotyczących orderu „Virtuti Militari” (art. 15 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. nr. 67, poz. 409), jak również w sprawach dotyczących odznaki wojskowej pod nazwą „Krzyż Walecznych” (art. 6 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 87 poz. 572).

9) podania osób, które pozostają, lub pozostawały na służbie Państwa, lub związków samorządnych oraz członków rodzin tych osób w sprawach, dotyczących stosunku służbowego;

10) o posady w urzędach państwowych;

11) wnoszone do urzędów państwowych, sprawujących zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12) podania osób, korzystających z usług kolei żelaznej, poczty telegrafu, telefonu, Pocztovej Kasy Oszczędności, lub innych urządzeń użyteczności publicznej, dotyczące tego stosunku do wspomnianych przedsiębiorstw, jeżeli te przedsiębiorstwa są własnością Państwa lub pozostają pod zarządem państwowym;

13) zawierające dane celem dokonania wymiaru lub poboru danin publicznych;

14) zawierające dane co do rodzaju lub wysokości danin publicznych, lub innych kwot, wnoszonych do kas państwowych, — w szczególności też deklaracje płatnicze;

15) podania o zwrot nienależnie pobranych danin publicznych, jeśli je uiszczono bez nakazu płatniczego władzy, powołanej do wymiaru odnośnej daniny, lub w kwocie wyższej, niż ustalona w nakazie płatniczym, albo w decyzji, wydanej na skutek odwołania się;

16) o ustawowo nakazane uwolnienia, obniżki lub odroczenia płatności w zakresie danin publicznych;

17) podania w postępowaniu w przedmiocie scalenia gruntów oraz podziału wspólnogruntowych;

18) w sprawach przymusowego wywłaszczenia na użytek publiczny wnoszone przez osoby, których majątek ulega wywłaszczeniu;

19) dotyczące ubezpieczeń przymusowych;

20) o udzielenie patentów na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli oraz o ochronę znaków towarowych (podania te podlegają natomiast opłatom osobnym, przewidzianym w art. 7 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 13, poz. 137, w art. 12 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. nr. 13, poz. 138 i w art. 14 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. nr. 13 poz. 139 i w art. 14 dekretu z tejże daty, Dz. P. P. P. nr. 13 poz. 139) — względnie w ustawie z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 11 poz. 89);

21) dotyczące spraw, należących do zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, oraz urzędów podwładnych mu;

22) dotyczące spraw, należących do zakresu działania instruktora stowarzyszeń przemysłowo-rzemieślniczych;

23) podania w sprawie pożyczek ulgowych dla drobnych przemysłowców, rzemieślników, ich organizacji wytwórczych oraz przemysłu ludowo-domowego (art. 2 ustawy z dn. 30 maja 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 44 poz. 314 oraz art. 2 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r., Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. 4 poz. 16);

24) wnoszone do Komisji Państwowego Funduszu Mieszkaniowego lub jego organów (art. 9 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r., Dz. U. R. P. nr. 72 poz. 424);

25) dotyczące czynów, zagrożonych karą w kodeksie karnym albo w przepisach administracyjnych lub skarbowych — w szczególności też występków i wykroczeń służbowych — (art. 66 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 21 poz. 165);

26) podania w sprawach unormowanych rozporządzeniem z dn. 13 lipca 1920 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu wersalskiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. nr. 57 poz. 358) oraz rozporządzeniem z dn. 11 czerwca 1921 r. w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego na zasadzie art. VI traktatu pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze (Dz. U. R. P. z 1921 r. nr. poz. 375);

27) o wydanie świadectw urzędowych, wymienionych w § 21 przepisów niniejszych pod liczbami 1 oraz 5 do 9;

28) podania osób, którym sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której petent uzyskał prawo ubogich;

29) podania osób, dotkniętych klęską żywiołową o zapomogi lub ulgi przy stosowaniu obowiązujących przepisów;

30) podania w sprawie pomocy państwowej na odbudowę i uruchomienie gospodarstw, zniszczonych lub uszkodzonych na skutek wojny (art. 15 ustawy z dn. 8 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 63 poz. 368);

31) podania składane na mocy ustawy z dn. 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek (Dz. U. R. P. nr. 24 poz. 143) przez osoby bezpośrednio zainteresowane w sprawach technicznej pomocy przy odbudowie lub w przedmiocie świadczeń przymusowych albo wyłączenia na cele odbudowy, jak również w sprawach regulacji działek budowlanych (art. 35 powołanej ustawy).

32) podania o udzielenie pomocy rolnej z kredytu, przewidzianego w ustawie z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. nr. 24 poz. 198), art. 9 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 30 poz. 174).

Uwolnienie osobiste.

§ 7.

(Poz. 75 lit. a) austr. taryfy należnościowej; art. 8, 25 i 40 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., (Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

Od opłat unormowanych w dziale przepisów niniejszych są zwolnione:

1) Państwo Polskie oraz polskie zakłady państwowe, będące odrębnymi osobami prawnymi;

2) związki samorządne mające siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej;

3) kościoły i gminy wyznaniowe przez Państwo Polskie uznane;

4) fundacje, zakłady i zrzeszenia, prawnie istniejące, jeżeli siedziba tych instytucji znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej, a za cel mają wyłącznie działalność dobroczynną albo naukową, oświatową, kulturalną lub religijną, uwolnienie to dotyczy również podań o legalizację; każda z tych instytucji winna jednak uzyskać decyzję Ministra Skarbu, stwierdzającą, że zachodzą powyższe warunki uwolnienia od opłat i na każdym podaniu, (z wyjątkiem podań o legalizację) wymieniać — w miejscu, przeznaczonym do naklejania znaczków stemplowych (§ 10) — datę i liczbę owej decyzji;

5) osoby, które do podania załączyły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd, do którego podanie wpłynęło, uznał złożone świadectwo za dostateczne.

§ 8.

(Art. 9 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

Fundacjom, zakładom i zrzeszeniom, które mają na celu działalność, określoną w § 7, jeżeli ich siedziby znajdują się zagranicą, może być przyznane uwolnienie osobiste decyzją Ministra Skarbu.

§ 9.

(Art. 10 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

Jeżeli jedno i to samo podanie wniosły dwie lub więcej osób, przy czem niektóre tylko są zwolnione od opłaty, to osoby nie uwolnione obowiązane są solidarnie do uiszczenia całej opłaty.

Uiszczenie opłaty.

(§§ 21 i 22 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; art. 3, ustęp drugi ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 315).

§ 10.

Na pierwszej stronicy podania, a w razie wniesienia w dwu lub więcej egzemplarzach, na pierwszej stronicy jednego egzemplarza, na

leży nakleić znaczki stemplowe, których wartość równa się sumie opłat, należących się od wszystkich arkuszy i wszystkich egzemplarzy, tudzież od odpisów podania oraz od wszystkich załączników.

W braku znaczków stemplowych można opłatę uiszczyć przez wniesienie należnej kwoty gotówką do kasy skarbowej za pokwitowaniem, umieszczonem przez kasę na podaniu. Na żądanie petenta należy mu wydać osobny kwit kasowy; w takim razie jednak kasa nie umieści potwierdzenia odbioru na podaniu, a petent obowiązany jest kwit kasowy na podaniu nakleić.

§ 11.

Jeżeli osoba, która wniosła podanie, żąda pokwitowania z przyjęcia podania, to pokwitowanie takie, (obejmujące: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania oraz kwotę, uiszczoną tytułem opłaty) będzie wydane przez urzędnika, przyjmującego podanie. Pokwitowanie to podlega osobnej opłacie w kwocie 20 marek, która winna być uiszczona przez naklejanie znaczków stemplowych na tem pokwitowaniu i skasowanie ich w sposób, podany w ustępie pierwszym § 12.

§ 12.

Urzędnik biura podawczego winien w razie uiszczenia opłaty za pomocą znaczków stemplowych (§ 10, ustęp pierwszy) skasować te znaczki, jeśli nie nasuwa się podejrzenie, iż je podrobiono lub przerobiono albo zdjęto z innego papieru. W celu skasowania należy albo

a) na każdym znaczku stemplowym wycisnąć pieczęć urzędową w ten sposób, aby część pieczęci znajdowała się na znaczku, część zaś poza nim na papierze, albo

b) każdy znaczek stemplowy przekreślić na krzyż, bądź atramentem bądź za pomocą pieczęci (kasownika) w ten sposób, aby końce linji znajdowały się poza znaczkami na papierze.

O ile przyjęcie podania lub otwarcie koperty, w której ono się mieści, następuje poza biurem podawczem, kasuje znaczki stemplowe urzędnik, przyjmujący podanie lub otwierający kopertę, albo urzędnik przezeń upoważniony.

Znaczki stemplowe, skasowane w sposób podany w poprzednich dwóch ustępach, ulegają ponownemu skasowaniu za pomocą wypisania daty atramentem na znaczkach przez urzędnika, któremu poruczono załatwienie podania lub przez urzędnika przezeń upoważnionego—z wyłączeniem jednak urzędnika biura podawczego (ustęp 1 niniejszego paragrafu).

§ 13.

Celem uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić znaczki stemplowe odpowiedniej wartości na blankiecie mieszczącym odnośny telegram.

Urząd, przyjmujący telegram, uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempel Mk.“

Urząd, przyjmujący telegram, kasuje znaczki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.

Urzędy, powołane do przyjmowania telegramów, nie odmawiają przyjęcia telegramów, nieostemplowanych. Nie jest też ich rzeczą badać, czy poszczególne podanie telegraficzne podlega opłacie i w jakiej wysokości. Mają jednak przy telegramach, zawierających podania, wystosowane do urzędów państwowych, a niezaopatrzonych w znaczek stemplowy, zwrócić uwagę nadawcy, że podanie odnośne — jeśli podlega opłacie — nie będzie załatwione. O ileby nadawca mimo tej uwagi nie chciał zaopatrzyć telegramu w znaczek stemplowy, urząd przyjmujący telegram stwierdzi to umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempla odmówiono“.

Uwagi, wymienione w ustępach drugim i czwartym niniejszego paragrafu, mają być telegrafowane na równi z tekstem właściwym. Przy obliczaniu ilości wyrazów, celem ustalenia należności za telegram, wlicza się również wyrazy, z których składają się wspomniane uwagi.

Skutki nieuiszczenia opłaty.

(§ 81 ustępy pierwszy i drugi austr. ustawy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 24 i 25 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. poz. 145).

§ 14.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli uiszczono ją niedostatecznie, to podanie pozostawia się bez biegu aż do zupełnego uiszczenia opłaty — o ile nie zachodzi przypadek, przewidziany w § 15.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny, to termin ten uważać się będzie za zachowany tylko w razie uiszczenia opłaty przed upływem czasokresu, wyznaczonego w myśl § 18.

§ 15.

Jeśli w razie nieuiszczenia lub niedostatecznego uiszczenia opłaty za załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, to urząd, do którego podanie wniesiono, może załatwić podanie o tyle, o ile tego wymaga interes publiczny.

Postępowanie w razie nieuiszczenia opłaty.

(§ 81 ustęp pierwszy oraz § 93, punkt 2, austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850, austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 21, 24, 25 i 40 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145).

§ 16.

Jeśli podanie, wniesione bez uiszczenia opłaty, nie podlega opłacie (§§ 6 do 8 przepisów niniejszych), to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien na podaniu lub na referacie załatwienia umieścić odpowiednią uwagę i swój podpis.

W razie zastosowania § 15 należy umctywować w tej samej formie, jakie względy publiczne przemawiają za załatwieniem podania.

§ 17.

Jeśli podanie, podlegające opłacie, wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeżeli uiszczono ją niedostatecznie (a nie zachodzi przypadek przewidziany w § 15), to urząd, do którego takie podanie wpłynęło, wzywa petenta lub jednego z petentów do uiszczenia opłaty. W tym celu urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, umieszcza na podaniu uwagę „Kancelarja wezwie w do uiszczenia opłaty mk.”

Kancelarja sporządza wezwanie na druku w formie karty pocztowej, ułożonym według załącznika 2 i wysyła je pocztą, jednak bez uiszczenia opłaty pocztowej (art. 6 rozporządzenia z dnia 5 września 1919 r. Dz. U. R. P. nr. 78 poz. 442), poczem umieszcza poniżej polecenia uwagę „Wysłano dnia“

Adresat winien przy odbiorze zawiadomienia uiścić pojedynczą opłatę pocztową, według taryfy ogólnej. Jeśliby odmówił uiszczenia, to poczta zwraca pismo jako nedoręczone urzędowi wysyłającemu, który ma pismo to przechować przy podaniu.

W razie dodatkowego uiszczenia opłaty kancelarja notuje na podaniu datę dostarczenia znaczków stemplowych lub nadesłania kwitu kasy skarbowej i kasuje znaczki stemplowe w sposób, wskazany w § 12 ustępie pierwszym względnie nakleja kwit kasowy na podaniu. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, kasuje znaczki stemplowe w sposób wskazany w § 12 ustępie ostatnim.

§ 18.

Jeśli wniesienie podania stanowi czynność, dla której ustanowiony jest termin prekluzyjny (ustęp drugi § 14), to należy w wezwaniu do uiszczenia opłaty (§ 17) wyznaczyć termin, który ma wynosić najmniej miesiąc, licząc od dnia w którym wezwanie wysłano. Urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, winien udzielić kancelarji odpowiedniej wskazówki.

Środki prawne.

§ 19.

(§ 77 austr. ustawy należytościowej z dnia 9 lutego 1850 r., austr. Dz. u. p. nr. 50, art. 26 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; art. 9 i 12 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. Dz. P. P. P. nr. 65 poz. 391).

Zwrotu opłaty od podania lub załączników uiszczonej nienależnie — bądź przy wniesieniu podania, bądź przy uiszczeniu dodatkowym (§ 17 — można żądać w ciągu lat trzech od dnia uiszczenia).

Decyzja należy do zakresu działania tej władzy skarbowej pierwszej instancji, powołanej do załatwiania spraw opłat stemplowych w ogóle, w której okręgu ma siedzibę urząd, do którego odnośne podanie wpłynęło.

Przeciw wezwaniu, określone w § 17, nie służy, w razie nieuiszczenia opłaty żaden środek prawny.

II. Opłaty od świadectw urzędowych.

Przedmiot.

§ 20.

(poz. 2 a, b 7 g, h oraz 17 c. austr. taryfy stemplowej pruskiej; art. 30, 31, 32 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; punkt 8 art. 1, oraz punkty 2, 3 i 6 art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 315).

Zaświadczenia, wydawane stronom w ich sprawach prywatnych przez urzędy państwowe — z wyjątkiem sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości — podlegają opłatom, wymienionym w części trzeciej załączonej taryfy.

Uwolnienia od opłaty.

§ 21.

(poz. 75 lit. a. oraz poz. 117 lit. m. taryfy należytościowej austriackiej; § 4 punkt f. pruskiej ustawy o opłatach stemplowych; art. 25, 34 i 37 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 145).

Opłacie w myśl przepisów niniejszych nie podlegają świadectwa.

1) których posiadanie nakazane jest przez obowiązujące przepisy ze względów publicznych (np. wymienione w § 9 rozporządzenia z dn. 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zwalczania wścieklizny, Dz. U. R. Nr. 10 poz. 79; tymczasowy dowód osobisty, przewidziany w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 listopada 1918 r., Monitor Polski Nr. 223 i t. p.).

2) wydane celem załączenia do podań, wymienionych w § 6, z wyjątkiem wymienionych w punktach 11, 12 i 26 § 6.

3) wydane na żądanie urzędu państwowego lub zakładu państwowego, będącego odrębną osobą prawną lub związku samorządowego, mającego siedzibę na obszarze Rzeczypospolitej — jeśliby opłata miała być poniesiona ze Skarbu Państwa Polskiego lub z majątku zakładu państwowego albo związku samorządowego:

4) szkolne;

5) świadectwa (w szczególności też kopje i wyciągi), wydane na podstawie operatów pomiarowych (katastralnych); (uwolnienie to nie ma jednak wpływu na obowiązek uiszczenia opłat, przewidzianych w ustawie austriackiej z dnia 23 maja 1883 r., austr. Dz. u. p. nr. 83 względnie w ustawie pruskiej z dnia 8 lutego 1867 r., Zb. Ustaw pruskich str. 185);

6) wydawane w postanowieniu dotyczącem nabycia i utraty obywatelstwa polskiego, w myśl przepisów powołanych w punkcie 26 § 6 przepisów niniejszych;

7) wydawane osobom, które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa lub związków samorządnych, oraz członkom rodzin tych osób — w sprawach, dotyczących stosunku służbowego.

8) szczepienia ospy;

9) ubóstwa;

10) wydane osobom, które przedstawiły świadectwo ubóstwa, jeśli urząd wydający świadectwo, uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny;

11) wydawane przez urzędy państwowe, sprawujące zarząd majątkiem państwowym lub prywatnym, o ile dotyczą bezpośrednio eksploatacji tego majątku;

12) patenty na wynalazki oraz świadectwa ochronne co do wzorów rysunkowych, modeli i znaków towarowych;

Przewidziane w art. 1 ustawy z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk (Dz. U. R. P. nr. 88, poz. 478) całkowite lub częściowe uwolnienie od opłaty za zmianę nazwiska (poz. 11 załączonej taryfy) pozostaje w mocy.

Uwolnienia od opłaty, przewidziane w paragrafie niniejszym pod LL. 2, 3, 6 i 7, nie odnoszą się do duplikatów i odpisów (poz. 13, 14 i 15 taryfy).

§ 22.

(Art. 36 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

W przypadkach, określonych w punktach 1, 2, 3, 6 i 10 art. 21 ma urząd, wydający świadectwo, uwidocznic na niem powód uwolnienia od opłaty.

§ 23.

(Art. 35 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

Jeśli świadectwo, określone w punkcie 2 § 21, ma być użyte nie według przeznaczenia pierwotnego, to należy przed tem użyciem uiścić opłatę, przewidzianą w taryfie (w sposób, określony w § 26).

Uiszczenie opłaty. Skutki nieuiszczenia.

(§§ 66 i 67 austr. ustawy należyciowej z dn. 9 lutego 1850 r. austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 21, 24, 25 i 37 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145).

§ 24.

Opłatę od świadectw, wymienionych w pozycjach 10 i 11 załączonej taryfy, należy uiścić gotówką w kasie skarbowej; opłatę zaś od świadectw, wymienionych w pozycjach 12 do 17 taryfy, przez dostarczenie urzędowi znaczków stemplowych.

Przed dostarczeniem kwitu z uiszczenia opłaty gotówką, względnie znaczków stemplowych dostatecznej wartości, nie może nastąpić wydanie świadectwa. W razie zastosowania punktu 10 § 21, ma urząd, wydający świadectwo, zostawić w aktach notatkę, wyjaśniającą z jakich motywów uznał złożony dowód ubóstwa za dostateczny.

Urząd, wydający świadectwo, ma kwit z uiszczenia opłaty gotówką przechować w swych aktach, a znaczki stemplowe nakleić na świadectwie i skasować.

§ 25.

Dodatkowe uiszczenie opłaty w przypadkach, określonych w § 23, następuje przez naklejanie znaczków stemplowych na świadectwie i skasowanie ich (§ 24) przez urząd, który wydał świadectwo lub wobec którego ono ma być użyte.

Środki prawne.

§ 26.

(§ 77 austr. ustawy należyciowej z dn. 9 lutego 1850 r. austr. Dz. u. p. nr. 50; art. 26 i 37 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14 poz. 145; art. 9 i 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 65, poz. 391).

Co do zwrotu opłaty, uiszczonej od świadectwa niezależnie, stosuje się odpowiednio § 19.

Przeciw odmowie wydania świadectwa z powodu niezłożenia opłaty nie służy żaden środek prawny.

III. Podania, wnoszone do urzędów samorządowych oraz świadectwa wydawane przez takie urzędy.

§ 27.

(Art. 30 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. P. P. P. nr. 14, poz. 145; art. 1, punkt 6 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r., Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 315).

Podania wnoszone do władz i urzędów samorządowych w sprawach, należących do własnego lub poruczonego zakresu działania gmin lub innych związków samorządnych, nie podlegają opłacie na rzecz Państwa.

To samo dotyczy świadectw, wydawanych przez te władze i urzędy.

IV. Wejście w życie przepisów niniejszych.

§ 28.

Dział II i III przepisów niniejszych (§§ 20 do 27) wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej w miesiąc po ogłoszeniu.

Dział I (§§ 1 do 19) wchodzi w życie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej w miesiąc po ogłoszeniu, na obszarze zaś b. dzielnicy pruskiej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Dział I ma zastosowanie do podań, wniesionych od czasu wejścia w życie tegoż działu.

Dział II będzie stosowany do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż dzień wejścia w życie tego działu. Do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd, a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, stosują się odnośne postanowienia działu II jeśli odpis lub wyciąg wydano stronie po wejściu w życie tego działu.

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamiński*

Minister Poczty i Telegrafów: *Stesłowicz*

Załącznik 2 do § 18 przepis. w przedm. opłat stempl. od
podań oraz od świadectw urzęd. do poz. 319.

(Strona pierwsza).

..... dnia 192 r.

L.

Przy wnoszeniu opłaty należy przedsta-
wić niniejsze zawiadomienie lub powołać
się na powyższą liczbę.

Przy podaniu z daty 192... w przedmiocie

.....
brak opłaty stemplowej w kwocie mk.

Należy złożyć w podpisanym urzędzie znaczki stemplowe wartości powyższej lub za-
miast nich kwit którejkolwiek kasy skarbowej z uiszczenia kwoty powyższej gotówką.
W przeciwnym razie podanie nie będzie załatwione.

.....
Podpis

(Określenie urzędu i oddziału kancelaryjnego)

.....
(Strona druga).

P.
.....
.....

(ul.

poczta

Urzędownie.

Opłatę pocztową uiszcza adresat.

Załącznik 1 do §§ 1 i 20 przep. w przedmiocie opłat stempl. od podań
oraz świadectw urzęd. do poz. 319.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych.

Część pierwsza: Poda n i a:

1. Pozycja	2. P R Z E D M I O T	3. Wysokość opłaty m a r e k	4. U W A G I
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 31 poz. 178).	5,000	<p>1. Do pozycji 1 do 8: Stawki, wymienione przy pozycjach 1 do 8, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 50 mk. Takiej samej opłacie po 50 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach— jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym.</p> <p>Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm.². Niecały arkusz liczy się za cały.</p> <p>2. Do pozycji 4: Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.</p>
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej.	3,000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego lub b) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie.	3,000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu,	3,000	

5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	500	3. Do pozycji 7: Suma opłat, należących się od określonego pod pozycją 7 podania (od wszystkich arkuszy, wszystkich egzemplarzy i odpisów) wraz z opłatami od załączników do takiego podania (pozycja 9 niniejszej taryfy) nie może wynosić więcej niż czwartą część sumy spornej. Ułamek marki zaokrągla się wzwyż do pełnej marki.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	500	
7	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła).	50	
8	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 7.	200	
Część druga: Załączniki do podań:			
9	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej.	50 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy	1. Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową. 2. Świadcstwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 9.

Część trzecia: Świadcstwa urzędowe:

1. Pozycja	2. PRZEDMIOT	3. Wysokość opłaty razem	4. U W A G I
10	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dn. 20 stycznia 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dn. 7 czerwca 1920 r., Dz. U. R. P. nr. 52 poz. 320).	5,000	1. Do poz. 12. Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 12 niniejszej taryfy, uiścić opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. nr. 30 poz. 175).
11	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska (art. 1 ustawy z dn. 24 października 1919 r., Dz. U. R. P. nr. 83 poz. 478 i § 8 rozporządzenia z dnia 16 września 1921 r., Dz. U. R. P. nr. 92 poz. 678).	3,000	
12	Świadectwa: a) stwierdzające uzdolnienie do wykonywania zawodu lub b) zawierające zezwolenia, wymienione w pozycjach 3 lit. a), 5 i 6 niniejszej taryfy, wydane oprócz zawiadomienia o przychylnem załatwieniu podania.	500	

13	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny).	100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej
14	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd — bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwopisem czy nie.	100 od każdej stronicy, całej lub zaczętej
15	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwopisem.	50 od każdej stronicy, całej lub zaczętej
16	Poświadczenie własnoręczności podpisu.	200 co do każde- go podpisu
17	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 10 do 16.	200 od arkusza pierwszego i 50 od każdego arkusza na- stępnego

2. Do pozycji 13 do 15 oraz 17. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm.². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nieprzewyższającej po jednej stronie 3500 cm.². Niecały arkusz liczy się za cały.

Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm.². Stronicę, nie w całości zapisaną, liczy się za całą.

Nowe przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Zamieszczone powyżej „Przepisy w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych“, wydane drogą rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, oraz Poczty i Telegrafów z dnia 8 maja 1922 r., na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. Ustaw R. P. z 26 maja 1922 nr. 38. poz. 315) wchodzi w miejsce wszystkich dotychczasowych norm ustawowych i wykonawczych, w przedmiocie opłat stemplowych od podań wnoszonych do władz i urzędów państwowych, załączników do tych podań, oraz w przedmiocie opłat od świadectw wydawanych przez władze i urzędy państwowe.

„Przepisy“ te normują sprawę powyższych opłat jednolicie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, łącznie z Ziemią Wileńską, a z chwilą ich wejścia w życie tracą moc obowiązującą wszystkie wydane dotychczas w tym przedmiocie normy ustawowe i wykonawcze.

Wzywa się tedy wszystkich funkcjonarjuszów poczty i telegrafów, aby niezwłocznie przyswoili sobie nowe przepisy i zaraz po wejściu ich w życie ściśle je stosowali.

Co do chwili wejścia w życie „Przepisów“ należy odróżnić 2 obszary.

1) b. dzielnicę rosyjską, nie wyłączając Ziemi Wileńskiej oraz b. dzielnicę austriacką.

2) b. dzielnicę pruską.

Na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, łącznie z Ziemią Wileńską, oraz na obszarze b. dzielnicy austriackiej — „Przepisy“ wchodzi w życie w całości w miesiąc po ogłoszeniu w Dzienniku Ust. R. P. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej wchodzi w miesiąc po ogłoszeniu w Dzienniku Ust. R. P., tylko normy odnoszące się do opłat od świadectw urzędowych, zawarte w §§ 20 do 27, natomiast normy odnoszące się do opłat stemplowych od podań i załączników zaczną obowiązywać dopiero z upływem trzech miesięcy po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw R. P.

„Przepisy“ zostały ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej z dnia 26 maja Nr. 38 r. b., zaczną wejść w życie z dniem 26 czerwca 1922 r., względnie odnośnie do opłat stemplowych od podań i załączników w b. dzielnicy pruskiej — z dniem 25 sierpnia 1922 r.

Zwraca się tedy uwagę urzędów i agencji pocztowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej na powyższe dwa terminy wejścia w życie „Przepisów“, tudzież na to, iż jakkolwiek normy „Przepisów“ odnośnie opłat stemplowych od podań wejdą w życie w b. dzielnicy pruskiej dopiero 25 sierpnia 1922 r., to jednak strony zamieszkałe w b. dziel-

nicy pruskiej wnoszące podania w drodze pisemnej, czy telegraficznie do władz i urzędów państwowych, mających siedzibę w b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej (w szczególności do władz centralnych) — będą się musiały stosować już od 26 czerwca 1922 do tych nowych norm, „Przepisów“ jakie będą obowiązywały od 26 czerwca 1922 r., w b. dzielnicy rosyjskiej i w b. dzielnicy austriackiej.

Wszystkie urzędy i agencje pocztowe na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej winny się ściśle zastosować do postanowień § 13 „Przepisów“ regulujących sprawę uiszczenia opłaty od podania, wniesionego w drodze telegraficznej przyczem zauważa się, iż § 13 obowiązuje wszystkie urzędy i agencje pocztowe na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, łącznie z Ziemią Wileńską, tudzież na obszarze b. dzielnicy austriackiej — od 26 czerwca 1922 r., zaś urzędy pocztowe w b. dzielnicy pruskiej — od 25 sierpnia 1922 r.

O ile jednak podanie telegraficzne ma być nadane w urzędzie, lub agencji pocztowej w b. dzielnicy pruskiej, do urzędu państwowego mającego siedzibę w b. dzielnicy rosyjskiej, lub austriackiej — wspomniane urzędy i agencje w b. dzielnicy pruskiej winny stosować § 13 „Przepisów“ już od 26 czerwca 1922 r.

M. P. i T. zaopatrzy Dyrekcje Poczł i Telegr. w odpowiednią ilość druków przewidzianych w § 17 „Przepisów“.

Urzędy i agencje pocztowe winny się zwrócić po te druki, w razie potrzeby do swych Dyrekcji Poczł i Telegrafów.

Z chwilą wejścia w życie powyższych „Przepisów“ przestaje obowiązywać rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Poczł i Telegrafów w przedmiocie opłat od podań, wnoszonych w drodze telegraficznej (Dz. Urzęd. M. P. i T. nr. 7, poz. 8 z r. 1919) i zarządzenie Ministerstwa Poczł i Telegrafów nr. 2233 Pr. w sprawie opłaty od podań (Dz. Urz. M. P. T. nr. 8 poz. 3 z r. 1919).

Minister: *Stesłowicz.* w. r.

L. 1129/III z 8 czerwca 1922 r.

64

Rozporządzenie Ministra Poczł i Telegrafów z dnia 25 czerwca 1922 r. L. 5863/VI w przedmiocie zmiany taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej na polskim Górnym Śląsku.

Na podstawie umowy polsko-niemieckiej w sprawie Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. i ustawy z dnia 24 maja 1922 r. o ratyfikacji tej umowy (Dz. U. R. P. nr. 44 z 1922 r. p. 370) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wskutek ogłoszenia przez Rząd niemiecki zmian dotychczasowej taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Reichsgesetzblatt Teil I. nr. 39 z dnia 10 czerwca 1922) wprowadzam z dniem 1 lipca 1922 r. na polskim Górnym Śląsku nowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne według załączonej taryfy.

§ 2.

Taryfa pocztowa, telegraficzna i telefoniczna na polskim Górnym Śląsku, ogłoszona rozporządzeniem z dnia 29 maja 1922 r. L. 1289/IV (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 23 z 1922 r.) traci równocześnie moc obowiązującą.

Minister: *Stesłowicz* w. r.

TARYFA POCZTOWA, TELEGRAFICZNA I TELEFONICZNA.

(Waluta niemiecka).

Taryfa pocztowa.**A) W ruchu wewnętrznym, w ruchu do Polski i W. M. Gdańska oraz w ruchu do niemieckiej części Górnego Śląska.**

1. Listy zwykłe:

a) obrót miejscowy:		mk. f.
	do 20 gramów	1.—
	ponad 20 „ 100 „	2.—
	„ 100 „ 250 „	3.—
b) obrót zamiejscowy:		
	do 20 gramów	3.—
	ponad 20 „ 100 „	4.—
	„ 100 „ 250 „	5.—
c) listy urzędowe ponad 250 g. do 2 kg.		6.—

2. Kartki pocztowe:

a) obrót miejscowy	—75
b) obrót zamiejscowy	1.50

Kartki pocztowe prywatnego nakładu o wymiarach do 15.7.X 10.7 cm. podlegają tej samej opłacie co kartki urzędowego nakładu.

3. Druki w formie kartek pocztowych podlegają opłacie dla druków do 20 g.

4. Druki:

a) zwykłe:

	do 20 gramów	—50
	ponad 20 „ 50 „	—75
	„ 50 „ 100 „	1.50
	„ 100 „ 250 „	3.—
	„ 250 „ 500 „	4.—
	„ 500 „ 1 kg.	5.—

Widokówki, na których przedniej stronie umieszczono nie więcej jak pięć słów pozdrowienia lub innej formy grzeczności . . .	Mk. f.	—50
b) druki urzędowe ponad 1 kg. po 2 kg.		6.—
c) druki dla ociemniałych za każde 500 gramów . . .		—10

Najwyższa dopuszczalna waga 3 kg.

5. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty):

do 250 gramów	3.—
ponad 250 „ 500 „	4.—
„ 500 „ 1 kg.	5.—

6. Próbkki towarów i przesyłki mieszane:

do 250 gramów	3.—
ponad 250 „ 500 „	4.—

Przesyłki mieszane ponad 500 gr. do 1 kg. 5.—

7. Małe paczki jednokilogramowe (w obrocie z Polską wykluczone) 6.—

Wszystkie przesyłki winne być całkowicie opłacone. Nieopłacone lub częściowo opłacone listy i kartki oraz niedostatecznie opłacone druki, papiery handlowe, próbki towarów i przesyłki mieszane obciąża się dopłatą w wysokości podwójnej brakującej opłaty, najmniej jednak kwotą 50 fenigów. Nie dotyczy to jednak listów i kartek, nadawanych przez władze i urzędy państwowe polskie, które mają prawo przerzucać opłatę na odbiorcę. W tych wypadkach pobiera się od adresata opłatę w pojedynczej wysokości brakującej normalnej opłaty. Dopłatę zaokrągla się wwyż na kwoty fenigowe podzielne przez 10.

8. Paczki:

a) w obrocie wewnętrznym. Mk. f.

do 5 kilogramów	7.—
ponad 5 „ 7 ¹ / ₂ „	10.—
„ 7 ¹ / ₂ „ 10 „	15.—
„ 10 „ 15 „	20.—
„ 15 „ 20 „	25.—

Paczki gazetowe do 5 kg. 3.—

b) w obrocie z Polską (z wyjątkiem W. M. Gdańska)

i niemiecką częścią Górnego Śląska:

do 5 kilogramów	14.—
ponad 5 „ 7 ¹ / ₂ „	20.—
„ 7 ¹ / ₂ „ 10 „	30.—
„ 10 „ 15 „	40.—
„ 15 „ 20 „	50.—

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki pilne (dopuszone tylko w obrocie wewnętrznym i do niemieckiej części Górnego Śląska) pobiera się należność od wagi w potrójnej wysokości. Ponadto dolicza się należność za doręczenie spieszne

o ile nie chodzi o paczki poste-restante. Za paczki ochronne pilne pobiera się należność w potrójnej wysokości, jak za zwykle paczki.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego należność od wartości: 2 mk. za każde 1000 mk. lub część tychże, najmniej jednak 3 marki.

9. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe pobiera się:

a) należność jak za list zwykły według wagi;

b) należność za polecenie: 2 mk.,

c) należność od deklarowanej wartości. 1 mk. 50 f. za każde 1000 mk. lub część tychże, najmniej jednak 3 mk.

W ruchu wewnętrznym i w obrocie z Polską pobiera się:

Za paczki i listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i markami stemplowymi oprócz należności od wagi paczki względnie od listu, zniżoną należność od wartości;

	Mk.,,
do 10.000 mk.	5.—
„ 50.000 „	20.—
„ 100.000 „	25.—
za każde dalsze 100.000 marek lub część tychże	25.—

19. Przekazy (tylko w obrocie wewnętrznym).

do 100 mk.	2.—
ponad 100 mk. „ 250 „	3.—
„ 250 „ „ 500 „	4.—
„ 500 „ „ 1000 „	5.—
„ 1000 „ „ 1500 „	6.—
„ 1500 „ „ 2000 „	7.—

11. Gazety:

Oplata gazetowa wynosi za każdy egzemplarz czasopisma o przeciętnej wadze do 20 g.	2.—
ponad 20 do 30 g.	2.50
„ 30 „ 40 „	3.—
„ 40 „ 60 „	4.—
„ 60 „ 90 „	5.—
za każde następne 30 g. lub część tychże	1.—

Najniższa opłata gazetowa za jedno czasopismo wynosi rocznie 1 mk. 20 fen.

Jeżeli odbiorca, mieszkający poza miejscowym okręgiem pocztowego urzędu nakładczego, odbiera na poczcie 5 lub więcej egzemplarzy tego samego czasopisma, natenczas zwraca Zarząd pocztowy od każdego egzemplarza każdego wydania w tygodniu 5 fenigów miesięcznie. Bonifikację tę wypłaca się nakładcy, jeżeli czasopisma były zamawiane bezpośrednio u niego, albo też odbiorcy, jeżeli czasopismo było prenumerowane za pośrednictwem poczty.

Opakowanie czasopism do transportu pocztą jest obowiązkiem nakiadcy.

B) W obrocie między polską częścią Górnego Śląska a Niemcami oraz resztą zagranicy z wyjątkiem W. M. Gdańska.

I. PRZESYŁKI LISTOWE.

	Mk. f.
1. Listy:	
do wagi 20 gramów	6.—
za każde dalsze 20 „	3.—
Do Czechosłowacji i Węgier:	
do wagi 20 gramów	4.50
za każde dalsze 20 „	3.—
Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kilogramy.	
2. Kartki pocztowe:	
a) pojedyncze	3.50
b) z odpowiedzią	7.—
Do Czechosłowacji i Węgier:	
a) pojedyncze	2.75
b) z odpowiedzią	5.50
3. Druki: za każde 50 gramów	1.25
Najwyższa dopuszczalna waga 2 kg., przy pojedynczo przesyłanych tomach dzieł 3 kg.	
Dla wzajemnego ruchu czasopism nie wysyłanych jako druk między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.	
4. Druki dla ociemniałych:	
za każde 500 gramów	—.50
Do Czechosłowacji i Węgier:	
za każde 500 gramów	—.10
Najwyższa dopuszczalna waga 3 kg.	
5. Papiery handlowe:	
za każde 50 gramów	1.25
najmniej jednak	6.—
Najwyższa dopuszczalna waga 2 kg.	
6. Próbkki towarów:	
za każde 50 gramów	1.25
najmniej jednak	3.—
Najwyższa dopuszczalna waga 500 g.	
7. Przesyłki mieszane:	
za każde 50 gramów	1.25
najmniej jednak 3 mk., jeśli przesyłka mieszana składa się z druku i próbki towarów, w innych wypadkach najmniej 6 mk.	
Najwyższa dopuszczalna waga 2 kg.	

11. PRZEKAZY:

(dopuszczone narazie tylko do niemieckiej części Górnego Śląska i reszty Niemiec).

	Mk. f.
do 50 mk	—50
ponad 50 „ 100 „	1.—
za każde dalsze 100 „	—50

III. ZLECENIA POCZTOWE.

(dopuszczone narazie tylko w obrocie z niemieckim G. Śląskiem i Niemcami)

- a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi;
- b) za czynność okazania do inkasa za każdy niewykupiony walor: 2 mk. 50 f.
- c) za zrealizowanie zlecenia za każdy wykupiony walor: 3 mk. 50 f.
- d) za przekazanie kwoty pobranej ze zlecenia pobiera się opłatę jak za przekaz.

Należytość pod b) c) i d) potrąca się z kwoty pobranej ze zlecenia.

IV. LISTY WARTOŚCIOWE:

- a) należytość za list polecony odpowiedniej wagi;
- b) należytość asekuracyjna za całą przestrzeń transportu: 1 mk. 50 f. za każde 1000 mk. podanej wartości, najmniej 3 mk.

V. PUDELKA WARTOŚCIOWE:

- a) należytość za transport: 2 mk. 50 f. za każde 50 g., najmniej 12 mk.,
- b) należytość za polecenie: 2 mk.
- c) należytość asekuracyjna za całą przestrzeń transportu: 1 mk. 50 f. za każde 1000 mk. podanej wartości, najmniej 3 mk.

VI. PRZESYŁKI ZA POBRANIEM:

(dopuszczone narazie tylko do niemieckiej części G. Śląska i Niemiec)

- a) należytość za transport, jak za odpowiednią przesyłkę listową poleconą, albo przesyłkę wartościową, lub paczkę bez pobrania;
- b) należytość za pobranie:
 - przy przesyłkach listowych 1 mk. 25 f.;
 - przy paczkach 10 f. od każdych 10 mk. kwoty pobraniowej, najmniej 50 f.;
- c) należytość za czynność pobrania:
 - przy przesyłkach listowych 1 mk. 75 f.
 - przy paczkach:

- d) za przekazanie kwoty pobraniowej:
przy przesyłkach listowych: należność przekazowa przy
paczkach:

Należność pod c) i d) potrąca się z kwoty pobranej od odbiorcy.

VII. PACZKI:

A. Paczki dopuszczone w ramach konwencji madryckiej (Colis postaux) z wyjątkiem do Niemiec.

1. Bez podanej wartości: podane w niemieckiej pocztowej taryfie paczkowej we frankach i centymach stawki przelicza się na walutę niemiecką według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu (str. 367 niemieckiej pocztowej taryfy paczkowej) o ile paczka [przechodzi przez Niemcy; w innych wypadkach według stawek podanych we frankach i centymach polskiej pocztowej taryfy paczkowej przeliczonych na marki niemieckie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu niemieckiego do franka.

2. Z podaną wartością:

- a) należność od wagi jak pod 1.
- b) należność manipulacyjna : 2 mk.
- c) należność asekuracyjna : 50 c. za każde 300 fr. podanej wartości (przeliczanej jak pod 1).

B. Paczki pozakonwencyjne (Colis de messagerie):

1. Bez podanej wartości:

a) jeżeli paczka przechodzi przez Niemcy, należność od wagi jak za paczki do Niemiec (poniżej pod C.); w innych wypadkach: według stawek podanych we frankach i centymach polskiej pocztowej taryfy paczkowej przeliczonych na marki niemieckie według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu (str. 367 niem. pocztowej taryfy paczkowej).

b) obcą należność od wagi według pocztowej taryfy paczkowej niemieckiej, z wyjątkiem wypadków pod a).

2. Z podaną wartością:

- a) należność od wagi jak pod B. 1. a i b:
- b) należność manipulacyjna : 2 mk.
- c) należność polską asekuracyjną 60 c. za każde 300 fr. podanej wartości przeliczoną na marki niemieckie w sposób podany pod B. 1. o ile paczka przechodzi przez Niemcy; w innych wypadkach według stawek podanych we frankach i centymach polskiej taryfy paczkowej przeliczonych na marki niemieckie;
- d) obcą należność asekuracyjną według niemieckiej taryfy paczkowej.

C. Paczki do Niemiec z wyjątkiem niemieckiej części
G. Śląska:

1. Od wagi za paczki do 5 kg.	50 c.
ponad 5 „ do 10 kg.	1 fr.
„ 10 „ „ 15 „	1 fr. 50 c.
„ 15 „ „ 20 „	2 fr.

przeliczone na marki niemieckie w sposób podany pod B. 1.

2. Za paczki z podaną wartością pobiera się ponadto:

a) należytość manipulacyjną: 2 mk.

b) należytość asekuracyjną: 50 c. za każde 300 fr.

podanej wartości przeliczoną na marki niemieckie w sposób podany pod B. 1.

D. Szczególne rodzaje paczek:

1. Paczki polecane:

Polecenie paczek dopuszczone tylko w obrocie ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej i ich posiadłościami. Należytość: jak za odpowiednią zwykłą paczkę i za polecenie: 2 mk.

2. Paczki ochronne:

O ile paczki ochronne są w ogóle dopuszczone, pobiera się:

a) przy Colis postaux 50% od należytości od wagi,

b) przy innych paczkach, o ile przechodzą one przez Niemcy 100% należytości od wagi za paczki do Niemiec i 50% od należytości obcej od wagi,

c) przy paczkach do Niemiec 50% od należytości od wagi.

3. Paczki pilne:

Za paczki pilne o ile one są dopuszczone do obrotu pobiera się potrójną należytość od wagi. Ponadto dolicza się należytość za doręczenie pospieszne o ile nie chodzi o paczki poste restante. Przy paczkach pilnych, ochronnych pobiera się należytość w wysokości 50% od pojedynczej opłaty od wagi.

4. Paczki za pobraniem:

patrz pod VI. Przesyłki za pobraniem.

NALEŻYTOŚCI UBOCZNE.

A) W ruchu wewnętrznym, w ruchu do Polski i W. M. Gdańska oraz w ruchu do niemieckiej części Górnego Śląska.

1. Za nadzwyczajne dodatki do czasopism za każde 25 g. każdego dodatku	Mk. f. —,10
2. Poświadczenie nadania zwykłej paczki	1.50
3. Polecenie przesyłek pocztowych (listów, kartek i t. d. paczek)	2.—

4.	Należytość za list zleceniowy jak za list polecony, więcej należytość za czynność zleceniową	Mk. f. 1.50
5.	Należytość za wniesienie protestu z tytułu zlecenia	15.—
6.	Należytość za żądanie powtórnego okazania zlecenia, lub przesyłki za pobraniem	1.50
7.	Należytość za czynność pobraniową	1.50
8.	Za wygotowanie telegramu przy przekazach telegr.	1.50
9.	Za wystawienie pocztowych listów kredytowych, zasadnicza należytość za każdą wypłatę z konta listu kredytowego, ponadto za każde 100 mk. lub część tychże	5.— —60 —50
10.	Za doręczenie pośpieszne przez umyślnego posłańca:	
	a) przesyłek listowych w miejscowym okręgu doręczeń w zamiejscowym okręgu doręczeń (tylko w ruchu wewnętrznym)	3.— 9.—
	b) paczek w miejscowym okręgu doręczeń, w zamiejscowym okręgu doręczeń (tylko w ruchu wewnętrznym)	6.— 12.—
	c) przesyłek listowych doręczanych temu samemu adresatowi równocześnie z innymi przesyłkami pośpiesznymi, paczek doręczanych temu samemu adresatowi równocześnie z innymi paczkami pośpiesznymi	1.50 6.—
11.	Za listy dworcowe miesięcznie (niedopuszczone w ruchu z Polską)	—90
12.	Za dworcowe przesyłki gazetowe (w ruchu z Polską niedopuszczone)	
	a) do 30 września 1922 r.:	
	miesięcznie za każdy egzemplarz;	—30
	najmniej miesięcznie,	3.—
	najwyżej miesięcznie	30.—
	Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należytości, najmniej jednak 1 mk. 50 f., najwyżej 15 mk.	
	b) od 1 października 1922 r.:	
	miesięcznie za każdy egzemplarz	—50
	najmniej miesięcznie	5.—
	Za dworcowe przesyłki gazetowe, zamówione w drugiej połowie miesiąca (od 15-go lub później), pobiera się połowę należytości, najmniej jednak 2 mk. 50 f.	
13.	Urzędowe poświadczenie doręczenia przesyłki (tylko w obrocie wewnętrznym)	1.50
14.	Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
	a) przy nadaniu	1.50
	b) po nadaniu	3.—

	Mk. f.
15. Za nadanie przesyłek przy użyciu skrzynki umieszczonej na wozach kolei miejskich	—75
16. Za przyjęcie przesyłki przez listonosza wiejskiego:	
a) za przesyłki listowe polecone, przekazy i listy wartościowe	—75
b) za paczki do 2 ¹ / ₂ kg. włącznie	—75
c) za cięższe paczki	3.—
d) za paczki przyjęte przez organ doręczający paczki w ruchu miejscowym zapomocą jazdy	1.50
17. Za przyjęcie przesyłek poleconych (w ogóle za poświadczenie nadania) poza godzinami urzędowymi	3.—
18. Za zmianę adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki (prócz należności za list polecony wzgl. telegram)	1.50
19. Za zwrot niewysłanej jeszcze przesyłki	1.—
20. Za cofnięcie zamówienia gazetowego, o ile zamówienie przekazane już zostało nakładcy,	2.—
zresztą	1.—
21. Za przewóz zamkniętych torb miesięcznie	5.—
22. Należność manipulacyjna przy pełnomocnictwach	2.—
23. Opłata dodatkowa za przesyłki poste restante	—50
24. Za wystawienie: a) legitymacji pocztowej,	5.—
b) karty składowej	4.—
25. Informacja poza godzinami urzędowymi o nadejściu przesyłek poste restante	3.—
26. Składowe za paczki za każdy dzień i za każdą paczkę dziennie, najwyższy wymiar składowego	—75 45.—
27. Należność manipulacyjna przy upoważnieniach do podejmowania w urzędzie przesyłek pocztowych	2.—
28. Należność manipulacyjna przy umowach co do badania uprawnienia do podejmowania przesyłek zgłaszającego się po ich odbiór	2.—
29. Za wydanie zwykłych przesyłek w urzędzie, rocznie	12.—
30. Roczna należność za badanie uprawnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	36.—
31. Za skrytki zwykle, rocznie	30.—
większe, rocznie	50.—
32. Należność za przekazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości, lub do innej miejscowości	2.—
33. Zawiadomienie o niedoręczalności paczki	3.—
34. Reklamacja przesyłki	3.—
35. Należność za wystawienie duplikatu dowodu nadania, dowodu uiszczenia opłaty gazetowej, duplikatu zagubionego przez adresata przekazu	1.50

Mk. f.

36.	Należytość za dodatkowe dostarczenie czasopism	1.50
37.	Należytość za wymianę zepsutych znaczków poczt	— 5
38.	Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem, za każdą markę lub jej część	— 20
	najmniej miesięcznie	2.—
39.	Za bagaż podróżujących pocztą;	
	a) przy poczcie kołowej:	
	do wagi 10 kg.	4.—
	ponad 10 do 20 kg.	8.—
	,, 20 ,, 50 kg.	16.—
	b) przy poczcie samochodowej oznaczy wysokość należy- tości dla każdego kursu osobno Inspektorat Poczty i Telegrafów.	
40.	Należytość asekuracyjna za bagaż podróżujących pocztą: za każde 1000 mk. podanej wartości	2.—
	najmniej	3.—
41.	Należytość za pośrednictwo przy oczeniu paczek	5.—
42.	Należytość za pośrednictwo przy oczeniu przesyłek listowych .	2.—
43.	Należytość za wyładowanie z okrętów i przewiezienie do skła- dów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku	10.—

B) Wobrocie między polską częścią Górnego Śląska a Niemcami oraz resztą zagranicy z wyjątkiem W. M. Gdańska.

1. Opłata dodatkowa za przesyłki poste restante z Niemiec i reszty zagranicy (także W. M. Gdańsk) — 50
Opłata powyższa nie jest pobierana do Niemiec i reszty zagranicy. Nie może ona być uiszczona z góry przez nadawcę przy przesyłkach z Niemiec i reszty zagranicy.
2. Za doręczenie pospiesznie przez umyślnego posłańca:
 - a) przesyłek listowych, listów i pudełek wartościowych oraz przekazów 12.—
 - b) paczek 50 cent.,
 przeliczonych na marki niemieckie według ekwiwalentu dla opłat paczkowych (str. 367 niem. taryfy paczkowej).
3. Zwrotne poświadczenie odbioru-recepis zwrotny (przy polecanych przesyłkach listowych, listach i pudełkach wartościowych oraz paczkach):
 - a) przy nadaniu 2.—
 - b) po nadaniu 4.—
4. Reklamacja przesyłki (o ile nadawca nie uiszczył specjalnej należytości za recepis zwrotny) 4.—
5. Za zmianę adresu lub zarządzenie wycofania przesyłki:
 - a) drogą pocztową: należytość za zwykły list polecony

- b) drogą telegraficzną: należność za telegram według zwyczajnej taryfy telegraficznej.
6. Polecenie przesyłek listowych 2.—
7. Zwrotne poświadczenie wypłaty (przy przekazach):
- a) przy nadaniu 2.—
- b) po nadaniu 4.—
8. Zawiadomienie o niedoreczalności paczki 4.—

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe w obrocie między polską częścią Górnego Śląska a Niemcami oraz resztę zagranicy obciąża się dopłatą w wysokości podwójnej brakującej opłaty, najmniej jednak kwotą 30 centymów=3 mk. 50 f. Druki, papiery handlowe, próbki towarów i przesyłki mieszane muszą być przynajmniej częściowo opłacone.

Prócz powyższych specjalnych należności ubocznych mają zastosowanie w obrocie między polską częścią Górnego Śląska a Niemcami oraz resztą zagranicy także należności uboczne wyliczone pod A) nr. 2, 15, 16, 17, 18, 19, 25, 26, 35, 41, 42 i 43.

Taryfa telegraficzna.

A) W ruchu wewnętrznym oraz we wzajemnym ruchu z Polską, niemieckim Górnym Śląskiem i w. m. Gdańskiem.

1. Telegramy zwykłe:
- a) obrót miejscowy: mk. f.
- opłata od wyrazu 1.—
- najmniej jednak 10.—
- b) obrót zamiejscowy:
- opłata od wyrazu 1.50
- najmniej jednak 15.—
2. Telegramy pilne (D):
- opłata od wyrazu 4.50
- najmniej jednak 45.—
3. Zapłacona odpowiedź (RPX)*):
- opłata od ilości wyrazów na odpowiedź, jak pod 1.
4. Zapłacona odpowiedź pilna (RPDX):
- opłata od ilości wyrazów na odpowiedź, jak pod 2.
5. Telegramy prasowe zwykłe:
- opłata od wyrazu —.75
- najmniej jednak 7.50
6. Telegramy prasowe pilne:
- opłata od wyrazu 2.25
- najmniej jednak 22.50

*) W telegramach z zapłaconą odpowiedzią zwykłą lub pilną należy podać ilość słów zapłaconych np. R. P. 10, R. P. D. 10.

	obowiązują tylko w obrocie wewnętrznym i w obrocie z niemiecką częścią Górnego Śląska.	
7.	Sprawdzenie telegramu (TC): 25% opłaty telegramu zwykłego bez wliczenia należności dodatkowych np. za odpowiedź zapłaconą i t. d.	
8.	Poświadczenie odbioru:	
	a) telegraficzne (PC): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach;	
	b) telegraficzne pilne (PCD): jak za telegram pilny o 5 wyrazach;	Mk. f.
	c) pocztą (PCP)	1.50
9.	Telegramy o kilku adresach (TMX):	
	a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego	6.—
	b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego	12.—
10.	Za odebranie telegramu na poczcie (poste restante=GP=), lub w telegrafii (télégraphe restante=TR=)	—0.75
11.	Za doręczenie telegramu przez umyślnego posłańca z telegraficznym doniesieniem o należności posłańczej=XPT=przedpłata (depozyt) nadawcy 35 mk. dla posłańca oraz za telegram o 5 wyrazach*).	
	Obowiązują tylko w obrocie wewnętrznym i w obrocie z Polską.	
12.	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony=PR= lub za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony=GPR=	2.—
13.	Za nadanie telegramu przez telefon;	
	za każdy wyraz	—0.10
	najmniej jednak	2.—
14.	Pokwitowanie nadania telegramów państwowych, lub prywatnych na osobne żądanie	1.50
15.	Kredytowanie należności na rachunek wplaconej zaliczki miesięcznie	6.—
	Oprócz tego za każdy telegram	—0.30
16.	Za podatkowy odpis telegramu: za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże	6.—
17.	Skrócone adresy telegraficzne rocznie	400.—
18.	Doręczenie telegramów do kilku miejsc (biuro, mieszkanie), lub o pewnych porach: rocznie	400.—

*) Różnicę między przedpłatą złożoną przez nadawcę a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę. Urzędy w Polsce należność wyplaconą posłańcowi podają w markach polskich, którą należy przeliczyć pò kursie 1 mk. niem. = 14 mk. pol.

	Mk. f.
pojedyncza należytość	4.—
19. Za cofnięcie telegramu	1.50
20. Należytość za wniesioną reklamację od jednego telegramu . .	3.—
21. Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	4.—
22. Za przyjęcie telegramu przez posłańca lub listonosza wiejskiego	—,75
23. Za zwrot przedpłaty złożonej przez nadawcę (patrz poz. 12) . .	1.50
24. Sprostowanie telegramu: za jeden telegram najmniej	15.—
25. Sprostowanie telegramu: poczta	3.—
na odpowiedź	3.—

B. W ruchu z Niemcami i z dalszą zagranicą:

Z Polskiej części Górnego Śląska do Niemiec i dalszej zagranicy obowiązuje taryfa zagraniczna (patrz Dodatek do Dz. Urz. M. P. T. nr. 26 z 24 czerwca 1922, str. 6 i dalsze). Stawki taryfowe podane we frankach w złocie i centymach należy mnożyć przez ustalony każdorazowo ekwiwalent franka złotego do marki niem. Ekwiwalent franka złotego wynosi obecnie 56 mk. niem. *)

1. Telegramy zwykłe:

Oplata od wyrazu według stawek podanych we frankach w złocie w taryfie zagranicznej.

2. Telegramy pilne —D—:

Oplata potrójna według stawek jak wyżej pod 1.

3. Zapłacona odpowiedź —RPx—:

Oplata od ilości wyrazów na odpowiedź jak wyżej pod 1.

4. Pilna odpowiedź zapłacona —RPDx—:

Potrójna opłata od ilości wyrazów na odpowiedź jak wyżej pod 2.

5. Telegramy prasowe (Presse):

Oplata od wyrazu według stawek podanych we frankach w złocie w taryfie zagranicznej dla telegramów prasowych. Telegramy prasowe pilne do zagranicy niedopuszczone.

6. Telegramy zamorskie niżkowe (niepilne) —LCO—LCF—LCD—

Oplata od wyrazu według przepisów dla telegramów zamorskich.

7. Sprawdzenie telegramu —TC—25% opłaty telegramu zwykłego bez wliczenia należytości dodatkowych jak np. za odpowiedź zapłaconą it.p.

*) Opłatę za cały telegram do krajów należących do obrotu europejskiego zaokrągla się w dół na kwotę podzielną przez 10, do krajów należących do obrotu zaeuropejskiego na kwotę podzielną przez 50 np.: opłata za wyraz telegramu zwykłego do Niemiec wynosi 18 cts. \times 56 = 10 mk. 08 f. z zaokrągleniem 10 mk.; do Czechosłowacji: 6 cts. \times 56 = 3 m. 36f z zaokrągleniem 8 mk. 30 fen.; do New Orleanu (Louisiana Stany Zjednoczone) 2 fr. 05 cts. \times 56 = 112 mk. 80 f. z zaokrągleniem 112 mk. 50 f.

8. Poświadczenie odbioru:

- a) telegraficznie (PC): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach;
- b) telegraficznie pilne (PCD): jak za telegram pilny o 5 wyrazach;
- c) pocztą (PCP) 4 mk.

9. Telegramy o kilku adresach (TMx):

a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego opłata zasadnicza 50 cts. pomnożona przez ustalony każdnocześnie ekwiwalent franka złotego do marki niemieckiej.

b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego opłata zasadnicza 1 frank pomnożona jak pod a).

10. Za odebranie telegramu na poczcie (poste restante GP), lub w telegrafii (télégraphe restante —PR) nie pobiera się dodatkowej opłaty.

11. Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony —PR— lub za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony —GPR— opłata jak za polecony list do zagranicy.

12. Za doręczenie telegramu przez umyślnego posłańca ze znakiem konwencjonalnym „Expres” należytość posłańczą uiszcza odbiorca. Telegramy —XP—XPx—XPT—XPP— do zagranicy niedopuszczone.

13. Należytość za wniesioną reklamację od jednego telegramu 6 mk.

14. Sprostowanie telegramu:

a) należytość za telegram, który zawiera życzenie nadawcy lub adresata.

i b) ewentualnie należytość za odpowiedź telegraficzną według stawek podanych pod 1).

15. Sprostowanie telegramu pocztą: opłata jak za list polecony do zagranicy.

Inne opłaty jak w ruchu wewnętrznym. Patrz poz. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22.

Taryfa telefoniczna**A) w ruchu wewnętrznym, oraz w ruchu wzajemnym z niemiecką częścią Górnego Śląska i z Niemcami.**

W ruchu tym obowiązują dotychczasowe opłaty niemieckie w walucie niemieckiej ustalone ustawą o należytościach telefonicznych z 11 lipca 1921 i ordynacją telefoniczną 25 sierpnia 1921 (patrz a): das Fernsprechgebühren-Gesetz vom 11 Juli 1921. Reichs-Gesetzbl. S. 913; b) Die Fernsprechordnung vom 25 August 1921, Reichs-Gesetzbl. S. 1207; c) Ausführungsbestimmungen zum Fernsprechgebühren-Gesetz und zu Fernsprechordnung, Amtsblatt Nr 34), oraz podwyższone o 160 od sta następującymi rozporządzeniami a mianowicie: Verordnung zur Aenderung der in den §§ 3, 4 u. 8 des Fernsprechgebühren-Gesetzes bestimmten Gebührensätze vom 1 Juni 1922 Amtsblatt nr. 24 S. 108; Verordnung zur Aenderung der Fernsprechordnung v. 1 Juni 1922 Amtsblatt nr. 24 S. 113.

Każdy abonent, któremu podwyższona taryfa nie będzie odpowiadała ma prawo wypowiedzieć abonament do 10 lipca, z ważnością od 15 lipca b. r. Wypowiedzenie pisemne należy wносить do Inspektoratu Poczt i Telegrafów w Katowicach.

B) W wzajemnym ruchu z Polską.

(Taryfa niezmieniona)

Należytość za 3 minutową jednostkę rozmowy z Polską składa się:

a) z opłaty wewnętrznej obowiązującej na Górnym Śląsku jak pod a do tej miejscowości na granicy Śląsko-polskiej, która wykonywać będzie połączenia pomiędzy Polską, a polską częścią Górnego Śląska, i

b) z opłaty od teje miejscowości do miejsca przeznaczenia; odległość od tej miejscowości oblicza się według pól sytuacyjnych podanych w spisie urzędów i agencji pocztowych, telegraficznych i telefonicznych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasad zamieszczonych w tym spisie na str. VI rubryka 8.

Opłata za 3 minutową jednostkę wynosi:

przy odległości do 25 klm.	5 mk.
„ „ „ 50 „	10 „
„ „ „ 100 „	20 „
i za każde dalsze 100 „ po	10 „

Przykład: Należytość za rozmowę telefoniczną (3 minut) z Rybnika do Krakowa wynosi:

Rybnik—Sosnowiec ponad 50 klm.	3 mk. 60 f.
Sosnowiec—Kraków 100 klm.	20 mk. — f.

Razem: 23 mk. 60 f.

Warszawa, dnia 25 czerwca 1922 r.

Minister: *Stesłowicz* wr.

Okólniki:

Powtórzenie rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 maja 1922 r. L. 816/XI w sprawie przesyłania radjotelegramów.

Ponieważ znaki radjotelegraficzne w rozporządzeniu Ministra P. i T. z dn. 27/V 1922 r. L. 816/XI, ogłoszonym w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 24 z dn. 10/VI 1922 r. str. 518 wyszły z druku bardzo niewyraźnie powtarza się to rozporządzenie.

Radjotelegramy mają jako pierwsze słowo nagłówka znak służbowy „radio“.

W radjotelegrafji w ruchu międzynarodowym stosowane są następujące znaki międzynarodowego alfabetu Morse'go:

Litery:

a ---	l - - - -	x - - - -
ä - - - -	m - - - -	y - - - -
á, à lub a - - - -	n - - - -	z - - - -
b - - - -	ñ - - - -	
c - - - -	o - - - -	Cyfry
ch - - - -	ö - - - -	1 - - - -
d - - - -	p - - - -	2 - - - -
e - - - -	q - - - -	3 - - - -
é - - - -	r - - - -	4 - - - -
f - - - -	s - - - -	5 - - - -
g - - - -	t - - - -	6 - - - -
h - - - -	u - - - -	7 - - - -
i - - - -	ü - - - -	8 - - - -
j - - - -	v - - - -	9 - - - -
k - - - -	w - - - -	0 - - - -

Skrócone znaki cyfr:

1 ---	4 - - - -	7 - - - -
2 - - - -	5 - - - -	8 - - - -
3 - - - -	6 - - - -	9 - - - -
		0 - - - -

Znaki pisarskie i inne:

Kropka (.) - - - -	Nawias ([]) - - - -	}	przed i po słowach, których dotyczy.
Średnik (;) - - - -	Cudzysłów („, ’”) - - - -		
Przecinek (,) - - - -	Znak podkreśl. - - - -		
Dwukropek (:) - - - -	Znak dawany przed rozpoczęciem wszelkiego nadawania - - - -		
Znak zapytania, wzgl. żądanie powtórzenia czegoś, czego nie zrozumiano (?) - - - -	Przenośnik (=) - - - -		
Wykrzyknik (!) - - - -	Zrozumiano - - - -		
Apostrof (') - - - -	Omyłka - - - -		
Łącznik (-) - - - -	Koniec telegramu - - - -		
Kreska uławkowa (/) - - - -	Wezwanie do nadawania - - - -		
	Proszę poczekać - - - -		
	Koniec pracy - - - -		

W ruchu wewnętrznym alfabet powyższy uzupełnia się następującymi literami:

ą jak ä - - - -	ó jak ö - - - -
ć - - - -	ś - - - -
ę jak é - - - -	ź - - - -
ł - - - -	ż - - - -
ń jak ñ - - - -	

Kreska równa się trzem kropkom. Przestrzeń pomiędzy pojedynczymi znakami jednej i tej samej litery równa się jednej kropce.

Przestrzeń pomiędzy poszczególnymi literami równa się trzem kropkom.

Przestrzeń pomiędzy poszczególnymi słowami równa się pięciu kropkom.

Przy przesyłaniu liczb całych i ułamkowych należy dla uniknięcia nieporozumienia oddzielać liczby całkowite od ułamków przenośnikiem (=).

Porozumiewanie się w sprawach służbowych winno być uskutecznione o ile możności tylko przy pomocy listy skrótów wydanej przez Międzynarodowe Biuro Unji Telegraficznej w Bernie.

Radjotelegamy dzielą się na pięć kategorii:

- a) państwowe,
- b) służbowe,
- c) prywatne pilne,
- d) „ „ zwykłe i
- e) prasowe.

Przy nadawaniu radjotelegamów prasowych bezpośrednio po słowie „radio“ następuje słowo „presse“.

Pomiędzy dwoma stacjami przesyła się radjotelegamy tej samej kategorii naprzemian pojedynczo, lub też serjami po kilka sztuk, zależnie od porozumienia odnośnych stacji korespondencyjnych pod warunkiem, że czas nadawania każdej serji nie może przekraczać 20 minut.

Przed przystąpieniem do wywoływania, radjostacja winna doprowadzić swoją aparaturę odbiorczą do możliwie najwyższego stopnia wrażliwości.

Wołanie składa się ze znaku — — — —, znaku wywoławczego wywoływanej stacji i ze słowa „de“, po którym następuje znak wywoławczy stacji wołającej, odnośny znak podług listy skrótów (np. qrq? lub t. p.) i znak — — — —.

Stacja wywoływana odpowiada znakiem — — — —, znakiem wywoławczym stacji wołającej, słowem „de“ i swoim własnym sygnałem wywoławczym; następnie odpowiada podług listy skrótów na pytanie i daje znak — — — —, o ile jest gotowa do odbioru, w przeciwnym razie odnośny znak z listy skrótów.

Przesyłanie radiotelegamu poprzedza: 1) znak — — — —; 2) słowo „radio“; 3) urząd przeznaczenia; 4) słowo „de“; 5) nazwa urzędu nadawczego w pierwszym przypadku; 6) cyframi numer telegramu, bez znaku „nr“; w razie przesyłania radiotelegamów serjami, daje się oprócz numeru telegramu numer serjowy w formie ułamka, którego licznikiem jest numer serjowy, a mianownikiem numer telegramu podług książki nadawczej; o ile przesyłanie radiotelegamów odbywa się pojedynczo, ewentualnie naprzemian, nie należy dawać numeru serjowego; przy przesyłaniu serjami winny telelegamy wydawane w jednej serji mieć numery serjowe, w porządku kolejnym bez przerwy, dla łatwiejszego sprawdzenia, czy w danej serji nie brak je jakiegoś telegramu, co się bardzo łatwo zdarzyć może tak odbierającemu, przy silnych przeszkodach, jak i nadającemu, przy przerzucaniu blankietu (można bardzo łatwo przerzucić dwa blankiety); 7) ilość słów poprzedzona znakiem „i“; 8) data (bez miesiąca) poprzedzona znakiem „1“; 9) godzina (czteroliczbowa) poprzedzona znakiem „o“; 10) przeno-

śnik (=); 11) znaki konwencjonalne; 12) przonośnik (=); 13) adres; 14) przonośnik (=); 15) tekst; 16) przonośnik (=); 17) podpis; ukończeniem telegramu oznacza się ----- poczem, przy przesyłaniu pojedynczym następuje znak wywoławczy stacji wysyłającej, ewentualnie jeden ze znaków podług listy skrótów i znak ---, przy przesyłaniu zaś serjami rozpoczyna się przesyłanie następnego telegramu znakiem ----- znak zaś wywoławczy stacji wysyłającej i znak --- poprzedzony ewentualnie jednym ze znaków listy skrótów następuje po ostatnim telegramie każdej serji.

Przy utrudnionym odbiorze (silne wyładowanie atmosferyczne) należy nadawać każde słowo 2—3 razy; jeżeli pomimo trzykrotnego powtarzania każdego słowa odbiór jest niemożliwy należy zaprzestać wysyłać i jeżeli pozostałe radiotelegramy nie mogą być wysłane przypuszczalnie w ciągu ośmiu godzin od chwili wplynięcia na radiostację, należy je przesłać do najbliższego urzędu telegraficznego celem wysłania drogą drutową; wogóle żaden telegram nie może leżeć niezalutowany na radiostacji dłużej aniżeli 8 godzin. Dotyczy to również telegramów, które wysłano, lecz nie odebrano na nie pokwitowania, pomimo trzykrotnego wezwania do nadania tegoż i jeżeli przypuszczalnie w przeciągu ośmiu godzin od chwili wplynięcia telegramu na radiostację — nie będzie można tego pokwitowania otrzymać.

Po sprawdzeniu ilości słów i skutecznieniu ewent. poprawek radiostacja odbierająca nadaje pokwitowanie telegramu w następujący sposób: --- znak wywoławczy radiostacji wysyłającej, „R“; numer telegramu i własny znak wywoławczy; pokwitowanie serji telegramów odbywa się w ten sam sposób, tylko po „R“ nadaje się ilość telegramów odebranych liczbą i numer pierwszego i ostatniego telegramu danej serji. O ile radiostacja wysyłająca ma jeszcze więcej telegramów daje stacja odbierająca po pokwitowaniu znak ---, względnie sama rozpoczyna wysyłanie swoich telegramów, zaleźnie od umowy pomiędzy obydwoma stacjami; jeżeli zaś obydwie radiostacje odpracowały wszystkie telegramy, dają obydwie znak ----- i własny znak wywoławczy.

Minister: *Stesłowicz* w. r.

Przejęcie administracji pocztowej, telegraficznej i telefonicznej na polskiej części G. Śląska.

Dnia 19 czerwca 1922 r. polski Zarząd pocztowy objął administrację pocztową, telegraficzną i telefoniczną na całym polskim G. Śląsku. Z dniem tym wchodzi w życie rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 29/V 1922 r. L. 1289/IV, ogłoszone w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 23 z roku 1922.

L. 1550/IV z 21 czerwca 1922 r.

Nieprawidłowości przy zwrocie zagranicznych paczek niedoręczalnych wogóle a w szczególności paczek amerykańskich.

Do urzędów wymiany i sortowni paczek amerykańskich w Toruniu 2 nadchodzą do zwrotu paczki niedoręczalne w Polsce bez podania przyczyn zwrotu i niedoręczalności. Częstokroć urzędy pocztowe umieszczają na paczce tylko napis „Zwrot“.

Paczki takie muszą być powtórnie dosyłane do urzędów pierwotnego przeznaczenia dla wskazania przyczyn zwrotu i stwierdzenia gdzie i przez kogo uczyniono napis „Zwrot“ przez co podlegają uszkodzeniom, ograbieniom lub zaginięciu.

☛ ☛ Dla uniknięcia powyższych nieprawidłowości mają urzędy postępować ściśle według § 88 przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministra Poczty i Tel. z 21/XII—1921 r. L. 8440/VI w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą (Dz. Urz. nr. 2 z 1922). Winni niewykonania powyższego zarządzenia będą pociągani do surowej odpowiedzialności.

L. 5559/VI z 20 czerwca 1922 r.

Wycofanie z obiegu niektórych znaczków pocztowych.

Z dniem 15 sierpnia 1922 r. zostają wycofane z obiegu następujące znaczki pocztowe:

- 1) wartości fenigowych, a mianowicie: 3, 5, 10, 15, 20, 25 i 40;
- 2) wartości markowych dużego formatu: 1, 1.50, 2. 2.50, 3, 5, 10 czerwone i 20 zielone;
- 3) dopłaty niebieskie wartości halersowych (kwadratowe): 2, 4, 5, 10, 20, 30, 50 i 100;
- 4) wszystkie wartości znaczków pocztowych t. zw. konstytucyjnych; 2 mk. 3, 4, 6, 10, 25 i 50.
- 5) wszystkie wartości znaczków Czerwonego Krzyża: 5 mk., 6, 10 i 20.

L. 2411/XII z 13 czerwca 1922 r.

Zmiana godzin służbowych w urzędach Damasławek i Kobylin.

W urzędach pocztowo-telegraficznych Damasławek i Kobylin zmieniono ze względów lokalnych godziny urzędowe w ten sposób, że służba trwa tam w dnie powszednie od godz. 8 do 13 i od 15 do 20.. W niedziele i święta pozostaje dotychczasowy czas służby „L“.

Zmianę tę należy odnotować w spisie urzędów.

L. 2100/IX z 8 czerwca 1922 r.

Zmiana godzin służbowych w urzędzie Łochów.

W urzędzie pocztowo-telegraficznym Łochów powiat Węgrów, zmieniono godziny urzędowe w dziale telegraficznym i telefonicznym z kategorii „C“ na kategorię „L“.

W spisie urzędów należy zamieścić odpowiednią poprawkę.

L. 2126/IX z dnia 8 czerwca 1922 r.

Zmiana w służbie telegraficznej urzędu Sarny.

Urząd pocztowo-telegraficzny Sarny pełni obecnie służbę w dziale telegraficznym według kategorii „C“, zaś w dziale telefonicznym nadal według kategorii „N“; należy zatem odpowiednio poprawić spis urzędów.

L. 2085/IX z dnia 3 czerwca 1922 r.

**Wykaz książeczek wkładowych Pocztowej Kasy Oszczędności
na które wypłaty doraźne są wzbronione.**

N książ.	Miejsce wystawienia	Dzień wystawie- nia	Nazwisko i imię	Kwota		UWAGI
				mk.	f.	
2412	P. K. O.	18/6 22	Wicko Wilhelm	1087	96	ks. zagub.

Obacz uwagę pod tysamym napisem w nr. 3 z. r. 1922.

Wiadomości osobowe.

Mianowanie:

Minister Poczt i Telegrafów zamianował okręgowego inspektora pocztowego *Haberlau Roberta* naczelnikiem urzędu pocztowego w Tczewie 2. L. 3650/II z 17 czerwca 1922 r.

Zwolnienie:

Bieniawski Jacek radca Ministerstwa Poczt i Telegr. zwolniony z dniem 20/VI 1922 r., z powodu zamianowania go starostą w Zaleszczykach.

L. 2354 Pr. z 14 czerwca 1922 r.

**Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel.
we Lwowie.**

TREŚĆ: Zguba legitymacji kolejowej. Konkursy.

Zguba legitymacji kolejowej.

Starszy oficjał pocztowy *Leszczyńska Wanda* z Glinnika marjam-polskiego, zgubiła, legitymację urzędniczą nr. 823, wystawioną dnia 13.I.1921 i prolongowaną na rok 1922 przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Ponieważ wymieniona została z końcem maja b. r. spensjonowaną unieważnia się powyższą legitymację.

Legitymującego się tym dokumentem, należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację zaś odebrać i przesłać do Lwowskiej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

L. 60.824/5879/IIa z 11 czerwca 1922. r.

Konkursy

na posadę naczelnika urzędu pocztowego IV kl. w Mielnicy w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy IX i X st. służb.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 35.529/2990/2a z 8 czerwca 1922 r.

na posadę naczelnika urzędu pocztowego V kl. w Borkach wielkich w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI stopnia służbowego.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 53.025/IIa z 6 czerwca 1922 r.

na posadę naczelnika urzędu pocztowego V klasy w Strzyłkach, w okręgu Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie. O posadę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI st. służb.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 61.789/IIa/5900/1922 z 9 czerwca 1922 r.

na posadę agenta pocztowego I st. w Kremplnie (pow. Jasło).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 59.310/5730/IIa z 5 czerwca 1922 r.

na posadę agenta pocztowego III st. w Dobrotworze (powiat Kamionka Strumiłowa).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 62.036//6046/IIa z 12 czerwca 1922 r.

na posadę agenta pocztowego III st. w Krechowiu (powiat Zólkiew).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 50.513/IIa z 7 czerwca 1922 r.

na posadę agenta pocztowego III st. w Zarwanicy (powiat Złoczów).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 59.573/5842/IIa z 8 czerwca 1922 r.

na posadę agenta pocztowego 3 st. w Zworze (powiat Sambor).

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 58.298/5586/IIa z 5 czerwca 1922 r.

*) Warunki konkursu podano w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 23. z r. 1921, st. 372.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Poznaniu.

TREŚĆ: Konkurs.

Konkursy.

na posady kierowników urzędów pocztowych III kl. w Rakoniewiczach i Raszkowie. O posady mogą się ubiegać urzędnicy X lub XI stopnia służbowego, którzy muszą objąć mieszkanie służbowe.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

na posadę kierownika urzędu pocztowego II kl. w Janówcu. O posadę mogą się ubiegać urzędnicy IX lub X stopnia służbowego, którzy muszą objąć mieszkanie służbowe.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

I. z 9 czerwca 1922 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Lublinie.

TREŚĆ: Kradzież legitymacji kolejowej.

Kradzież legitymacji kolejowej.

Urzędnicze pocztowej XI st. sł. Janinie Kornieszównie z Lublina 1, skradziono legitymację służbową nr. 687, wydaną przez Dyрекcję Poczt i Telegrafów w Lublinie dnia 11 maja 1922 roku.

Legitymującego się powyższą legitymacją należy oddać władzy bezpieczeństwa, a legitymację odebrać i przesłać do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie. Korszeniównie wydano duplikat legitymacji. L. 687/715 z dnia 16 czerwca 1922 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Wilnie.

TREŚĆ: Konkurs.

Konkurs.

na posadę kierownika urzędu pocztowego III klasy w Brześciu Litewskim 2, z uposażeniem według VIII stopnia służbowego płacy.

Termin do wnoszenia podań w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie 3 tygodniowy.

L. 24,972 z 12 czerwca 1922 r.

Cena niniejszego numeru 70 mk.

Prenumerata kwartalna wynosi 600 mk.

Cena ogłoszeń prywatnych za wiersz lub jego miejsce 70 mk.

Zamówienia przyjmuje Administracja Dziennika Urzędowego
Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

